

[Glønborg]

Glønborg (KRF):

»Vil Danmark tage initiativ til, at EF og FN går lige så aktivt ind i arbejdet for at skaffe fred i Nagorno-Karabakh, som man er gået ind i arbejdet for at skaffe fred i Jugoslavien?«

Begrundelse

Der er dræbt lige så mange i striden om Nagorno-Karabakh som i striden i Jugoslavien, nemlig ca. 1.000 mennesker.

I øvrigt er det vel EF, der skal bespise også Armenien og Aserbajdsjan det næste halve år, og så kan vi jo passende løse et menneskerettighedsspørgsmål samtidig ud fra reglen: Fred for Nagorno-Karabakh, ellers ingen penge og ingen mad.

Svar (13/1 92):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. S 331. Det følger af det forhold, at De Tolv har opstillet en række betingelser for deres anerkendelse af nye stater, at De Tolv også i deres fremtidige forbindelser med de pågældende stater vil søge at fastholde dem på deres forpligtelser. Danmark vil inden for EF være opmærksom herpå. En større fredsskabende indsats fra De Tolvs side vil bl.a. forudsætte, at de stridende parter ønsker EF's bistand, således som det har været tilfældet i Jugoslavien.

Spm. nr. S 335

Til *udenrigsministeren (3/1 92)* af:

Glønborg (KRF):

»Når Danmark har støttet de baltiske landes selvstændighedsbestræbelser, fordi de blev ulovligt besat af Sovjetunionen i 1940, hvorfor støtter Danmark så ikke Nagorno-Karabakhs selvstændighedsbestræbelser, eftersom dette område blev ulovligt besat af Rusland i 1813 og af sovjetmagten ulovligt – dvs. i strid med skriftligt afgivne løfter – blev overgivet til det fjendtlighedsindede Aserbajdsjan i begyndelsen af 1920'erne?«

Begrundelse

Nagorno-Karabakh er både sprogligt, kulturelt, etnisk og religiøst et fremmedelement i Aserbajdsjan, der styres af en præsident, der

støttede kupmagerne i august 1991 i Sovjetunionen, og Nagorno-Karabakh har måttet lide for at være et sådant absolut uønsket fremmedelement. For tre-fire uger siden tog Nagorno-Karabakh konsekvensen af dette og erklærede sig selvstændigt, og der blev holdt parlamentsvalg den 28. december 1991.

Som om en selvstændighedserklæring og et parlamentsvalg var en forbrydelse i et område, der i forvejen var en autonom region i sovjetrepublikken Aserbajdsjan, blev hovedstaden Stepankert beskudt med raketter fra områder uden for Nagorno-Karabakh, og disse angreb resulterede i 10 dræbte og 43 sårede. Ydermere er aserbajdsjanske styrker i et antal på ca. 10.000-15.000 mand på vej mod eller ind i området.

Når Nagorno-Karabakhs armenske befolkningsflertal ikke kan få lov at leve i fred og i besiddelse af alle borgerlige rettigheder under aserbajdsjansk styre, er det forståeligt, at de ønsker selvstændighed som eneste udvej, og Danmark og det øvrige Vesten bør ikke glemme disse mennesker og lade sig spise af med aserbajdsjanske hensigtserklæringer, men kræve retfærdige, demokratiske handlinger.

Svar (13/1 92):

Statsministeren (Poul Schlüter):

De baltiske landes og Nagorno-Karabakhs situation kan ikke sammenlignes. Danmark har aldrig anerkendt Nagorno-Karabakh som selvstændig stat og har følgelig heller ikke taget forbehold for dets indlemmelse i Sovjetunionen.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 331.

Spm. nr. S 337

Til *forsvarsministeren (7/1 92)* af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvad det ville koste, hvis de opgaver, forsvaret i dag udfører angående civilbefolkningens sikkerhed, skulle udføres af private institutioner, f.eks. opmåling, søredning, hjælp ved snestorm og lign.?«

Begrundelse

Det er blevet foreslået fra socialdemokratisk side at nedlægge op til halvdelen af forsvaret,